

وظیفه

در رابطه با

سیاست؟

چگونه می توان با آیات از تباطع بر قرار کرد؟

میرزا علی‌اسلام محمد احمد (نهاد)

طبعه

پرسشی که بسیاری از جوانان در آغازین روزهای آشنایی با «کتاب خداوند» دارند و در فرصت‌های مختلف مطرح می‌کنند آن است که:

وظیفه ما در برآوردن قرآن چیست؟
دوست داریم مفاهیم و معانی ناب آیات در عمق جانمان نشیند و مارا نشاط، امید و اطمینان بخشد، راه دستیابی به این ارمغان آسمانی چیست؟

آیا انس با قرآن برای ما پدید می‌آید؟
چگونه؟

شناخت قرآن؛ راه روتین و آغازین
دیدگاه صاحب نظران و پاکان درباره قرآن،
نشان از نوع شناخت آنان نسبت به این کتاب

قرآن کتابی است که خداوند در آن بر بنده‌گان خود تجلی کرده است.^(۱) و ماه رمضان زمان مقدسی است که قرآن در آن تنزیل یافته نه نزول. حقیقت قرآن که تنزیل خداوند است، رقیق شده، تنزیل یافته و به صورت لفظ درآمده تا انسان آن را بیند، بشنود، بنویسد، بخواند و به صراط مستقیم الهی راه یابد.^(۲)

از این رو قرآن عهد نامه الهی بر انسانهاست که شایسته است به عهد نامه خداوند بنگرند و در هر شبانه روز پنجاه آیه آن را تلاوت کنند.^(۳) به ویژه آنکه این قرائت در ماه رمضان باشد که هر آیه‌ای همچون ختم تمامی قرآن دانسته شده که در دیگر ماهها تلاوت می‌شود.^(۴)

امتیازاتی که اسلام را از همه مکاتب دیگر جدا می‌سازد، فراموش نکنید مبادا قرآن مقدس و آیین نجات بخش اسلام را با مکتب‌های غلط و منحرف کننده‌ای که از فکر بشر تراویش کرده است خلط نمایید.^(۹)

چه آشنایی‌ها منطق، شطبیه و بینش قرآن

امام علی علیه السلام می‌فرمود: «با کتاب خداوند توان دیدن حقایق هستی می‌یابید و قدرت گفتن و شنیدن سخن با آن را پیدا می‌کنید، بعضی از قرآن از بعضی دیگر سخن می‌گوید و برخی گواه برخی دیگر است». ^(۱۰)

پسیز رُوف اندیش و جوان فکر، حضرت امام خمینی (ره) در این باره می‌فرمود: «آنگاه که منطق قرآن آن است که ما از خداییم و به سوی او می‌رویم و مسیر اسلامی بر شهادت در راه هدف است و اولیای خدا (ع)- شهادت را یکی از دیگری

قدس دارد و تمامی شیفتگان را به آشنایی با این سخنان سوق می‌دهد تا از این طریق شناختی نصیب خود سازند.

پیشوای روشن اندیش و قرآن پژوه‌همان، حضرت امام خمینی (ره) می‌فرمود:

«اگر قرآن نبود باب معرفه الله بسته بود الى الابد... قرآن کتاب انسان‌سازی است، قرآن کریم پناه همه ماست... هیچ مکتبی بالاتر از قرآن نیست. آنچه مهم است این است که مسلمین به اسلام و قرآن عمل کنند... این قرآن است که هدایت می‌کند ما را به مقصد عالیهای که در باطن ذات‌مان توجه به او هست و خودمان نمی‌دانیم. قرآن باید در تمامی شؤون زندگی ما حاضر باشد».^(۱۱)

قرآن کریم خود را «برای مؤمنان مایه درمان و شفا و زمینه‌ساز رحمت الهی»^(۱۲) می‌داند و «مایه پندپذیری افراد در به کارگیری آموزه‌های آن و دستیابی به پیروزی»^(۱۳) معرفی می‌کند. کتابی که شایستگان را به بلندای هدایت رهنمون می‌نماید و روشی سعادت و نیکخانی برای آنان فراهم می‌سازد.^(۱۴)

رهبر کبیر انقلاب با چنین نگرشی خطاب به جوانان می‌فرمود:

«بر شما جوانان مسلمان لازم است که در تحقیق و بررسی حقایق اسلام در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی، اجتماعی و غیره، اصلات‌های اسلامی را در نظر گرفته و

همگان - به ویژه جوانان نیک سرشت و پاک نهاد - را از خطر گفتار و پندار آنان آگاه می‌سازند.

امام راحل و والاگوهر (ره) در این باره می‌فرمود:

«جوانان عزیز دیرستانی و دانشگاهی توجه کنند که سران و سردمداران گروه‌ها، که می‌خواهند به اسم اسلام پایه‌های آن را سست کنند و جوانان را به دام اندازند، هیچ اطلاعی از اسلام و اهداف قوانین آن ندارند و با خواندن چند آیه از قرآن و چند جمله از نهج البلاغه و تفسیرهای جاهلانه و غلط، نمی‌شود اسلام شناسم شد.

ایمان با تفسیر انحرافی چند جمله و چند آیه، آیات و جملات صریح را که مخالفت واضح را مرام انحرافی و التقاطی آنان دارد، انکار می‌نمایند و در حقیقت تمسک به قرآن

به ارث می‌برند... ما را از چه می‌ترسانند؟ جوانان عزیزم که چشم امید من به شماست! با یک دست قرآن را و با دست دیگر سلاح را برگیرید و چنان از حیثیت و شرافت خود دفاع کنید که قدرت تفکر توطهٔ علیه خود را از آنان سلب نمایید.^(۱۱)

هوشیاری در برابر قرآن شناسان و اسلام شناسان دروغین

«اسلام شناس»، «روشنفکر»، «اندیشمند» و «صاحب نظر در روایات و آیات» عنوانین زیبا و پرجاذبه‌ای است که برخی خود را بدانها زراندود کرده‌اند تا شخصیتی چشمگیر به دست آورند، حال آنکه جوهر وجودشان

آهñ زنگ آلود بیش نیست!^(۱۲) اسلام شناسان راستین با کمترین سخن به شخصیت پوشالی و تنهی از دانایی آنان پی می‌برند و چونان مرزبان و دیده‌بانی تیزبین،

از آشنایی با قرائت به تلاوت (مطالعه آیات و همراهی با مفاهیم و معنای واژه‌ها) رو کنیم و در بی آن از تفسیری روان و کوتاه و گویا استفاده نماییم و با تأمل در فرازهای مختلف قرآن، انس و ارتباط بیشتر و بیشتر برقرار کنیم تا نشاط و شادابی معنوی و امید و اطمینان روحی روانی در سراسر زندگی مان پدید آورد. چنین باد

ونهج البلاغه برای کوبیدن اسلام و قرآن است تا راه را برای رهبران غربی و شرقی خود باز کنند و شما جوانان عزیز و سرمایه‌های کشور را بر ضد مصالح کشور خودتان بسیج نمایید.^(۱۳)

کام‌های تکامل بخشن و معرفت آفرین
بصیرت و بینش نسبت به آثار بسیار ارتباط با قرآن، زمینه ساز این معرفت است که ما پس

پی‌نوشت‌ها:

(۱) (امام علی علیه السلام) نهج البلاغه، خطبه ۱۴۷.

(۲) قدر/ ۱ و بقره/ ۱۸۵، ر.ک: حکمت عبادات، آیت‌الله جوادی املی، ص ۱۹۶-۳۴۱.

(۳) کفی، ج. ۲، ص ۶۰۹.

(۴) بحار الانوار، ج. ۹۳، ص ۳۴۱.

(۵) کلمات قصار حضرت امام خمینی (ره)، ص ۴۳ و ۴۴.

(۶) «و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين و لا يريد الظالمين الا خسارا»، اسراء/ ۸۲/۱.

(۷) «لقد يسرنا القرآن للذكر فهل من ذكر»؛ القمر/ ۱۷، ر.ک: فصلت/ ۴۴، البقرة/ ۱۲۱؛ آل عمران/ ۱۷.

(۸) «ذلك هدى الله يهدى به من يشاء و من يضل الله فما له من هاد»؛ الزمر/ ۲۳، ر.ک: جوانان و بینش‌های ناب، ص ۹۱-۱۰۰.

(۹) صحیفه نور، ج. ۱، ص ۱۵۸.

(۱۰) نهج البلاغه، خ. ۱۳۳، ف. ۷ و ۸.

(۱۱) صحیفه نور، ج. ۱۱، ص ۳۹ و ج. ۱۲، ص ۱۹.

(۱۲) نک: نهضت امام خمینی (ره)، ج. ۳، ص ۱ تا ۲۰۰.

(۱۳) پیام حضرت امام به مناسبت آغاز سال تحصیلی ۱۳۶۰ شمسی؛ صحیفه نور، ج. ۱۵، ص ۱۶۱ و ۱۶۲.

